

709.

Z Líšně.

Mosím na špa - cír hí - ti, dež mně mě - sí - ček sví - tí.

Přes há - jí - ček stezka pěkná, má Nánynka na mně čeká,

chce se mnó dnes mlo - vi - ti.

Mosím na špacír híti,
dež mně měsíček svítí;
přes hájíček stezka pěkná,
má Nánynka na mně čeká,
chce se mnó dnes mloviti.

Chce se mnó dnes mloviti,
chce se mnó dobře býti,
chodijó tam kamarádi,
voni vo mně povídají,
chce mně to pověditi.

Stópl sem pod stromek dál,
chcel sem to veskómat sám;
spatřil sem tam znémilší,
vona se prochází s jinším,
to láska sem veskómal.

Veskómal sem ju levce,
pronikla mně mé srdce,
a debe tam verbuvale,
pod husare, pod dragóne,
šil bech k nim a dal bech se.

Můj koníček, můj vrané,
je pěkně vobsedlané,
jak von se pode mnó točí,
mé Nánynce lejó z vočí
ach slze bez přestání.

710

Z Březůvek.

Mysel mo-ja, mysel, ej dycky's ně do - bře šla

až ně včé-ra večér, ej zlá no - vi-na při-šla, až ně včé-ra

večér, ej zlá no - vi-na přišla.